

lige Prostitution maa være for ethvert som helst kristeligt, ja ikke blot kristeligt, men blot menneskeligt Samfund. Derfor vil jeg ikke alene paa egne, men paa manges Vegne takke de Herrer, der have bragt Sagen frem, idet jeg ønsker, at det maa lykkes ved fremtidigt Arbejde at komme dette Onde til Livs, saa at det i Fremtiden ikke maa staa saa daarligt til som hidtil. Jeg skal slutte med at ønske al Held og Lykke for Forslaget, idet jeg beder de ærede Forslagsstillere være overbeviste om, at dette Ønske næres af Tusinder af Mænd og Kvinder rundt omkring i Landet.

Formanden (Sofus Høgsbro): Folketingsmanden for Københavns 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Wagner: Jeg ønsker kun at gøre en kort Bemærkning til den højtærede Justitsminister, der jo udtalte, at jeg noget havde misforstået ham. Dette glæder mig for saa vidt, idet jeg sætter stor Pris paa, at der ikke er saa stor Meningsforskel mellem den højtærede Minister og mig paa dette Omraade, som jeg var tilbøjelig til at antage. Jeg tror imidlertid, at der alligevel bliver en Nuance tilbage, jeg synes, at den højtærede Minister ser noget strengere paa disse Kvinder, end Tilfældet er med mig, noget for stærkt understreger, at Hensynet til det hensigtsmæssige maa træde i Forgrunden, og at den enkeltes Vel maa tilsidesættes for det heles. Jeg tror dog ikke, at den ærede Minister vil kunne tage Konsekvensen af dette. Det kunde f. Eks. tænkes, at man kunde opnaa taaleligere Tilstande her i Landet ved at gaa endnu strengere frem mod disse Kvinder, end Tilfældet hidtil har været, det kunde tænkes, at man ved Anvendelse af Pinsler, Dødsstraf eller lignende kunde komme Ondet grundigt til Livs, men jeg er dog overbevist om, at den ærede Minister ikke vilde ind paa det. Jeg tror altsaa, at der bliver en lille Forskel tilbage imellem den ærede Ministers Opfattelse og min af dette Forhold, skønt jeg glæder mig over, at den er mindre, end jeg havde antaget. Jeg tror, at man skal se lidt mere humant paa disse arme Kvinder, end den ærede Minister gør.

H. L. Jørgensen: Naar jeg har begæret Ordet i denne Sag, er det nærmest for at takke de ærede Forslagsstillere, fordi de have bragt Sagen frem, og særlig den ærede Ordfører for det dygtige For-

svar, han har ført for Sagen. Dernæst har jeg ment, at det fra mig som Landborepræsentant burde siges, at der paa Landet hersker den største Indignation over de Forhold, der eksistere ved den offentlige Prostitution. Jeg kunde for saa vidt spare mig yderligere Bemærkninger, som jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem fra Vinderup (Svendsen), men da jeg nu har faaet Ordet, vil jeg dog tillade mig nogle enkelte Bemærkninger. Ved at sammenligne de Forhandlinger, der nu have fundet Sted, med dem, der fandt Sted i 1895, har jeg faaet det Indtryk, at denne Sag følges med en meget større Interesse nu end den Gang. Jeg ser deri et Vidnesbyrd om, at den Erkendelse har gjort sig mere og mere gældende i dette Ting, at vi staa lige over for et Samfundsonde, som Lovgivningsmagten føler det som en Pligt at raade Bod paa, saa vidt det er muligt under de dermed forbundne vanskelige Forhold. Denne Erkendelse er kommen frem fra alle Sider. Skønt man har hørt flere Talere fra København, der selvfølgelig ere dem, der kunne give de bedste Bidrag til Løsningen af denne Sag, kan man imidlertid kun beklage, at de faldne Udtalelser have været noget forskellige om den Maade, hvorpaa Sagen skal ordnes. Der er vel ingen, der har tænkt enten ved Lov eller uden Lov at faa ryddet Ondet helt bort, men naar man nu har hørt disse ret indgaaende Forhandlinger og har hørt de forskellige Meninger og Synspunkter, der ere fremdragne, vil man jo gerne danne sig en Forestilling om, hvilken Stilling man skal indtage lige over for et os Landboere temmelig fjernliggende Forhold. Jeg har nu aldeles ingen Betænkelighed ved at følge de ærede Forslagsstillere, thi de Argumenter, der ere blevne anførte imod deres Hovedbetragtning, at de ville have Kontrolsystemet afskaffet, have kun hvilet paa Skøn. Selv det ærede Medlem fra Saksøbing (Rørdam), der jo er Videnskabsmand, sagde udtrykkelig forleden Dag, at gennem Statistikken kan man saa godt som ingen Ting paavise om Systemets sanitære Fordele, og hvis det er rigtigt, hvad det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Philipsen) sagde, at det er kun en ganske ringe Part af de Kvinder, der ernære sig ved Utugt, der ere under offentlig Kontrol, saa er der jo i sanitær Henseende ingen Fare ved at hæve Kontrolsystemet. Ser man derimod paa Sagen fra den moralske Side, antager jeg, at vi kunne alle være enige om, at hvad der særlig vækker Forargelse ikke